31999R1728

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1728/1999
z dnia 29 lipca 1999 r.
nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz włókien syntetycznych z poliestrów pochodzących z Tajwanu i kończące postępowanie dotyczące przywozu włókien syntetycznych z poliestrów pochodzących z Republiki Korei

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej [1], w szczególności jego art. 9 i 11,

uwzględniając wniosek Komisji, przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Poprzednie postępowania

a) *Tajwan*

(1) W grudniu 1988 r. Rada rozporządzeniem (EWG) nr 3946/88 [2] nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz włókien syntetycznych z poliestru, pochodzących, między innymi, z Tajwanu.

Następnie, we wrześniu 1990 r., w następstwie wniosku złożonego przez stowarzyszenie importerów poliestrowych włókien syntetycznych oraz wniosku złożonego przez eksporterów w niektórych zainteresowanych krajach, Komisja wszczęła przegląd rozporządzenia (EWG) nr 3946/88, zgodnie z art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2423/88 [3]. W październiku 1992 r., w wyniku tego przeglądu, Rada rozporządzeniem (EWG) nr 3017/92 [4] zmieniła obowiązujące cła antydumpingowe, między innymi, w odniesieniu do Tajwanu.

b) *Republika Korei*

(2) W styczniu 1993 r. Rada rozporządzeniem (EWG) nr 54/93 [5] nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz poliestrowych włókien syntetycznych pochodzących, między innymi, z Republiki Korei (zwanej dalej „Koreą").

c) *Obowiązujące środki przeciwko innym krajom*

(3) Rada rozporządzeniem (EWG) nr 3017/92 zmieniła środki antydumpingowe przeciwko, między innymi, Rumunii, Turcji, Republikom Serbii i Czarnogóry oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii i uchyliła środki w odniesieniu do przywozu z Meksyku i Stanów Zjednoczonych Ameryki. Środki antydumpingowe dotyczące pozostałych wymienionych wyżej krajów wygasły w dniu 23 października 1997 r. Ostatecznie Rada rozporządzeniem (WE) nr 1490/96 [6] nałożyła ostateczne środki antydumpingowe na przywóz włókien syntetycznych z poliestru pochodzących z Białorusi. Obowiązujące obecnie środki antydumpingowe dotyczą przywozu pochodzącego z Tajwanu, Korei i Białorusi.

2. Wniosek o wszczęcie postępowania przeglądowego

(4) W następstwie opublikowania dwóch ogłoszeń o zbliżającym się wygaśnięciu obowiązujących środków antydumpingowych w odniesieniu do przywozu włókien syntetycznych z poliestru pochodzących, między innymi, z Tajwanu [7] oraz, między innymi, z Korei [8], Komisja otrzymała, odpowiednio w lipcu i sierpniu 1997 r., wnioski o wszczęcie postępowania przeglądowego środków dotyczących tych dwóch krajów na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 (zwanego dalej „podstawowym rozporządzeniem") w odniesieniu do dwóch wymienionych wyżej krajów.

Wnioski zostały złożone przez „Międzynarodowy Komitet Jedwabiu Sztucznego i Włókien Syntetycznych" (IRSFC), działający w imieniu producentów wspólnotowych, których łączna produkcja stanowi przeważającą część całej wspólnotowej produkcji przedmiotowego produktu.

---

[1] Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 905/1998 (Dz.U. L 128 z 30.4.1998, str. 18).
[2] Dz.U. L 348 z 17.12.1988, str. 49.
[3] Dz.U. L 209 z 2.8.1988, str. 1.
[4] Dz.U. L 306 z 22.10.1992, str. 1.
[5] Dz.U. L 9 z 15.1.1993, str. 2.
[6] Dz.U. L 189 z 30.7.1996, str. 13.
[7] Dz.U. C 125 z 22.4.1997, str. 4.
[8] Dz.U. C 213 z 15.7.1997, str. 4.

(5) W uzasadnieniu wniosku podano, że z uwagi na wygaśnięcie obowiązujących środków, istnieje prawdopodobieństwo utrzymania się lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu wspólnotowego. Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, ustaliła, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające przeprowadzenie przeglądu i rozpoczęła postępowanie [1] zgodnie z art. 11 ust. 2 podstawowego rozporządzenia. Pomimo że wnioski o przegląd związany z wygaśnięciem zostały złożone w ramach dwóch odrębnych postępowań, dotyczą one tego samego produktu. Dlatego, ze względu na sprawne zarządzanie, oba przeglądy zostały połączone w jedno postępowanie.

3. **Postępowanie**

(6) Komisja oficjalnie poinformowała producentów wspólnotowych popierających wniosek o wszczęcie postępowania przeglądowego, producentów eksportujących, importerów, użytkowników, których to dotyczy, i przedstawicieli krajów wywozu, oraz dała stronom bezpośrednio zainteresowanym możliwość przedstawienia na piśmie swoich stanowisk i możliwość wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie.

(7) Komisja wysłała kwestionariusze do stron, których to dotyczy, i otrzymała odpowiedzi od ośmiu producentów wspólnotowych, od ośmiu tajwańskich i od pięciu koreańskich producentów eksportujących. Komisja wysłała również kwestionariusze do znacznej liczby podmiotów gospodarczych uważanych za nabywców lub reprezentujących nabywców, użytkowników i importerów włókien syntetycznych z poliestru we Wspólnocie. Odpowiedziały tylko dwa stowarzyszenia użytkowników.

(8) Komisja poczyniła starania o zebranie wszystkich informacji uważanych za niezbędne do celów ustalenia dumpingu, szkody i interesu Wspólnoty oraz weryfikowała je. Odbyły się wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

a) *Producenci wywożący*:

— TAJWAN

— Nan Ya Plastics Corporation, Taipei,

— Shingkong Synthetic Fibres Corporation, Taipei,

— Tuntex Distinct Corporation, Taipei,

— Far Eastern Textile Corporation, Taipei;

— KOREA

— Saehan Industries Inc. (dawniej Cheil Synthetics Textiles Inc.), Seul,

— Daehan Synthetic Fiber Corporation, Ltd, Seul,

— Kohap Ltd, Seul,

— Samyang Corporation, Seul,

— Sunkyong Industries Ltd, Seul;

b) *Producenci wspólnotowi*:

— Hoechst AG, Frankfurt/Main, Niemcy,

— Tergal, Gauchy, Francja,

— Montefibre Spa, Milano, Włochy,

— Catalana de Polimers, Barcelona, Hiszpania.

(9) Postępowanie w sprawie dumpingu objęło okres od dnia 1 października 1996 r. do dnia 30 września 1997 r. (zwany dalej „okresem badanym"). Badanie sytuacji przemysłu wspólnotowego objęło okres od 1994 r. do końca okresu badanego.

(10) Obecny przegląd przekroczył jeden rok, w którym normalnie powinien on zostać zakończony na podstawie art. 11 ust. 5 podstawowego rozporządzenia, z powodu złożoności postępowania, w szczególności z powodu trudności z uzyskaniem i oszacowaniem danych dotyczących dewaluacji walut na Dalekim Wschodzie i jej wpływu na prawdopodobieństwo utrzymania się lub ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę.

(11) Wszystkie zainteresowane strony zostały powiadomione o istotnych faktach i okolicznościach, na których podstawie zamierzano zalecić utrzymanie obowiązujących środków w odniesieniu do przywozu z Tajwanu i zakończenie postępowania w odniesieniu do przywozu z Korei. Ponadto stronom przyznano okres, w którym mogły przedstawiać uwagi w związku z ogłoszeniem tych informacji. Uwagi stron zostały rozważone i, stosownie do przypadku, ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

B. **PRZEDMIOTOWY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY**

1. **Opis przedmiotowego produktu**

(12) Produkt objęty obecnym postępowaniem jest taki sam jak w poprzednim postępowaniu, mianowicie syntetyczne włókna odcinkowe z poliestru, niezgrzeblone, nieczesane ani nieprzerobione w inny sposób do przędzenia; są one powszechnie nazywane syntetycznymi włóknami poliestrowymi i sklasyfikowane w ramach kodu CN 5503 20 00.

Produkt ten jest podstawowym materiałem używanym w różnych fazach procesu produkcyjnego produktów tekstylnych, w zależności od charakteru danych wyrobów włókienniczych. Około 60 % wspólnotowej konsumpcji włókien syntetycznych z poliestru używa się do przędzenia, tj. do wytwarzania włókien do produkcji wyrobów włókienniczych, po połączeniu lub bez łączenia z innymi włóknami, takimi jak bawełna czy wełna. Około 25 % używa się do wypełniania, to znaczy do wypychania lub wyścielania niektórych produktów tekstylnych (na przykład poduszek, siedzeń samochodowych, kurtek), podczas gdy pozostałe 15 % ma inne zastosowanie niż przędzenie, w szczególności do produkcji dywanów. Przedmiotowy produkt sprzedawany jest z różnymi specyfikacjami jakościowymi: gatunek A odpowiada jakości normalnej, podczas gdy gatunki o niższym standardzie oznaczane są jako B i C. Postępowanie wykazało, że do Wspólnoty wywożony był tylko produkt gatunku A. Producenci włókien syntetycznych z poliestru kwalifikują produkt do różnych gatunków według własnych kryteriów, opartych głównie na jego zastosowaniu, grubości i długości włókna.

[1] Dz.U. C 321 z 22.10.1997, str. 12.

(13) Tajwańscy producenci eksportujący wnioskowali, aby włókna specjalistyczne lub stosowane do przędzenia, np. włókna syntetyczne z poliestru o specjalnych właściwościach, jak zespolone włókna kanalikowe, włókna łatwotopliwe i czarne włókna uznać za produkt, różny od produktu wyżej zdefiniowanego i wykluczyć go z zakresu obecnego postępowania.

Jednakże postępowanie wykazało, że chociaż istnieje wiele rodzajów włókien syntetycznych z poliestru o różnorodnych właściwościach mających spełniać specyficzne wymagania, wszystkie one mają te same podstawowe cechy fizyczne. Ponadto rynek tego produktu w rzeczywistości tworzą nachodzące na siebie rodzaje włókien syntetycznych z poliestru bez jasno określonych granic między nimi.

W związku z tym stwierdzono, że żadna pojedyncza właściwość nie czyni z rzekomo szczególnych włókien syntetycznych z poliestru różnymi i dlatego wszystkie one powinny być objęte zakresem obecnego postępowania.

Dlatego do celów niniejszego dochodzenia wszystkie rodzaje włókien syntetycznych z poliestru zostały uznane za jeden produkt.

2. **Produkt podobny**

(14) Postępowanie wykazało, że różne rodzaje włókien syntetycznych z poliestru wytwarzanych i sprzedawanych na rynkach Tajwanu i Korei, pomimo drobnych różnic w długości, grubości lub jakości, były podobne do rodzajów włókien syntetycznych z poliestru wywożonych przez te kraje do Wspólnoty, w rozumieniu art. 1 ust. 4 podstawowego rozporządzenia.

(15) Tajwańscy producenci eksportujący twierdzili, że ich wywóz składa się głównie z włókien nietekstylnych i specjalistycznych, które nie są powszechnie produkowane przez przemysł wspólnotowy i wyraźnie różnią się we wszystkich aspektach od włókien syntetycznych z poliestru produkowanych przez przemysł wspólnotowy, rzekomo składający się głównie z normalnych włókien przędzalniczych i włókien kanalikowych. Postępowanie wykazało, że włókna specjalistyczne stanowią tylko nieznaczną część tajwańskiego wywozu do Wspólnoty, podczas gdy zdecydowana większość tego wywozu składa się z włókien przędzalniczych i kanalikowych. Ponadto istnieje również znaczna wspólnotowa produkcja włókien specjalistycznych i nietekstylnych. W każdym razie, jak stwierdzono w motywie 13, w obecnym postępowaniu ustalono, że włókna specjalistyczne i nietekstylne stanowią jeden produkt wraz z pozostałymi rodzajami włókien syntetycznych z poliestru.

W związku z tym rodzaje włókien syntetycznych z poliestru wywożone z Tajwanu i Korei do Wspólnoty były te same, co rodzaje włókien syntetycznych z poliestru produkowane przez producentów wspólnotowych i sprzedawane na rynku wspólnotowym w rozumieniu art. 1 ust. 4 podstawowego rozporządzenia.

C. **DUMPING I PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU**

1. **Uwagi wstępne**

(16) Zgodnie z art. 11 ust. 2 podstawowego rozporządzenia, celem obecnego przeglądu było ustalenie, czy wygaśnięcie środków doprowadziłoby do utrzymania się lub ponownego wystąpienia dumpingu, czy też nie, w szczególności poprzez badanie, czy dumping ciągle miał miejsce po przyjęciu środków antydumpingowych.

a) *Tajwan*

(17) Z pięciu tajwańskich producentów eksportujących, którzy odpowiedzieli na kwestionariusz, jeden zadeklarował brak wywozu do Wspólnoty w okresie badanym i zgłosił gotowość współpracy w postępowaniu. Ponadto dwóch producentów eksportujących, Tuntex Distinct Corporation i Shingkong Synthetic Fibres Corporation dokonywały wywozu do Wspólnoty mniejszego niż 100 ton każdy w okresie badanym. Uwzględniając niską wielkość wywozu dokonanego przez te dwa tajwańskie przedsiębiorstwa i wynikający z tego brak reprezentatywności ich odnośnych cen eksportowych, nie uznano za właściwe obliczania na tej podstawie marginesu dumpingu w przypadku tych dwóch przedsiębiorstw.

b) *Korea*

(18) Wszystkich pięciu koreańskich producentów eksportujących dokonało znaczącego wywozu do Wspólnoty w okresie badanym.

2. **Wartość normalna**

a) *Tajwan*

(19) Z przyczyn podanych w akapicie 17, wartości normalne zostały ustalone tylko dla dwóch tajwańskich producentów eksportujących, na których przypadła praktycznie całość tajwańskiego wywozu do Wspólnoty w okresie badanym. W obu przypadkach wartość normalna została ustalona dla każdego rodzaju włókna syntetycznego z poliestru produkowanego przez odnośne przedsiębiorstwa i wywożonego do Wspólnoty.

W przypadku jednego producenta eksportującego wartość normalna dla rodzajów produktu w pełni opierała się na cenach płaconych w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych odbiorców na rynku krajowym w odniesieniu do sprzedaży w ilościach reprezentatywnych, zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2 podstawowego rozporządzenia.

W odniesieniu do drugiego producenta eksportującego stwierdzono, że sprzedaż produktu podobnego w odniesieniu do niektórych rodzajów włókien syntetycznych z poliestru wywożonych do Wspólnoty nie miała miejsca lub była niedostateczna. W tych przypadkach, i ponieważ nie można było użyć cen drugiego współpracującego producenta eksportującego, wartość normalna została skonstruowana na podstawie kosztów wytwarzania tych

rodzajów włókien syntetycznych z poliestru, powiększonych o uzasadnioną kwotę w przypadku sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, zgodnie z art. 2 ust. 3 podstawowego rozporządzenia. W celu ustalenia obiektywnej kwoty w przypadku sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku użyto faktycznych danych dotyczących produkcji i sprzedaży produktu podobnego, w zwykłym obrocie handlowym, przez tego producenta eksportującego, zgodnie z art. 2 ust. 6 podstawowego rozporządzenia. Wartość normalną pozostałych rodzajów wywożonego produktu oparto o ceny płacone w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych odbiorców na rynku krajowym, zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2 podstawowego rozporządzenia, ponieważ sprzedaż krajowa, zarówno ogólnie, jak i dla odnośnych rodzajów, osiągnęła wielkości reprezentatywne.

b) *Korea*

(20) Wartość normalną oparto na cenach płaconych w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców na rynku krajowym w odniesieniu do sprzedaży w ilościach reprezentatywnych, zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2 podstawowego rozporządzenia. W przypadku rodzajów produktu nie sprzedawanych w ilościach reprezentatywnych lub nie w rzetelnym zwykłym obrocie handlowym, wartość normalna została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 podstawowego rozporządzenia, ponieważ nie można było użyć cen drugiego współpracującego producenta eksportującego. W tym zakresie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski zostały ustalone zgodnie z art. 2 ust. 6 podstawowego rozporządzenia w taki sam sposób jak w przypadku Tajwanu.

3. **Cena eksportowa**

(21) W przypadku producentów eksportujących z obu krajów ceny eksportowe zostały ustalone na podstawie cen faktycznie płaconych przez niezależnych nabywców we Wspólnocie, zgodnie z art. 2 ust. 8 podstawowego rozporządzenia.

4. **Porównanie**

(22) W celu zapewnienia obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową, wzięto pod uwagę różnice czynników mających wpływ na ceny i porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 podstawowego rozporządzenia. W związku z tym dokonano dostosowań ze względu na fracht śródlądowy i morski, ubezpieczenie, opłaty manipulacyjne i załadunku, koszty dodatkowe, koszty kredytu, prowizje oraz opłaty importowe.

Dwaj tajwańscy producenci eksportujący twierdzili i wykazali, że bonifikata ilościowa udzielana była konsumentom krajowym nabywającym rocznie więcej niż ustaloną ilość włókien syntetycznych z poliestru. Ci producenci eksportujący twierdzili, że wszyscy odbiorcy wspólnotowi korzystali z tej samej bonifikaty, choć nie wykazanego na fakturze, z racji nabycia ilości przekraczających ilość, powyżej której udzielano bonifikaty. Dlatego, aby zapewnić obiektywne porównanie, dla małych przedsiębiorstw krajowych, zażądano dostosowania odpowiadającego bonifikacie udzielanej dużym odbiorcom krajowym.

W związku z tym należy zauważyć, że dostosowanie z tytułu ilości na podstawie art. 2 ust. 10 lit c) podstawowego rozporządzenia może być dokonane jedynie w odniesieniu do obniżek ceny faktycznie udzielanych przy zakupie różnych ilości. Ponadto stwierdzono, że nie wszyscy konsumenci wspólnotowi nabywali w okresie badanym ilości przedmiotowego produktu większe niż takie, które uprawniałyby do bonifikaty ilościowej. Przeciwnie, udział sprzedaży na wywóz drobnym nabywcom we Wspólnocie był bardzo zbliżony do udziału sprzedaży krajowej konsumentom, co wskazuje, że zarówno rynek krajowy, jak i eksportowy są tego samego typu pod względem odbiorców. Wskutek tego, ze względu na obiektywne porównanie, uzasadnione jest jedynie uwzględnienie bonifikaty ilościowej faktycznie udzielanej przez producentów eksportujących ich dużym nabywcom krajowym.

5. **Margines dumpingu**

(23) Średnią ważoną wartość normalną według rodzaju włókien syntetycznych z poliestru porównano ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju, zgodnie z art. 2 ust. 11 podstawowego rozporządzenia, na podstawie loco zakład i na tym samym poziomie obrotu.

Porównanie to wykazało istnienie dumpingu w przypadku dwóch tajwańskich i czterech koreańskich producentów eksportujących objętych postępowaniem, a margines dumpingu był równy wielkości, o jaką tak wyznaczona cena normalna przekraczała cenę przeznaczoną do przywozu do Wspólnoty.

(24) Średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako procent ceny importowej CIF granica Wspólnoty, jest znaczny w przypadku dwóch tajwańskich producentów eksportujących, Far Eastern Textile Corporation i Nan Ya Plastics Corporation, których udział w wywozie do Wspólnoty wynosi praktycznie 100 %. Uwzględniając politykę cenową stosowaną przez dwóch producentów eksportujących, o których mowa, można wywnioskować, że dumping utrzymywałby się lub nawet by wzrósł, jeśli środki zostałyby wycofane. Nie obliczono żadnego marginesu dumpingu w przypadku trzech innych współpracujących koreańskich producentów eksportujących, z przyczyn podanych w akapicie 17. Jednakże Komisja zbadała prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu, w przypadku gdyby środki zostały wycofane. Na podstawie informacji otrzymanych od dwóch tajwańskich przedsiębiorstw reprezentujących przeważającą część wielkości sprzedaży, ustalono, że ich wywóz do krajów innych niż Wspólnota odbywa się po cenach dumpingowych. Ponieważ ten wywóz stanowi przeważającą część sprzedaży tych przedsiębiorstw, można wywnioskować, że biorąc pod uwagę ich politykę cenową w wywozie, wywóz dumpingowy na rynek wspólnotowy zostałby prawdopodobnie wznowiony, gdyby środki wygasły.

(25) Tajwańscy producenci eksportujący twierdzili, że margines dumpingu kompensowany jest dewaluacją waluty tajwańskiej (nowy dolar tajwański) w stosunku do USD, która nastąpiła po zakończeniu okresu badanego. Twierdzono również, że w najbliższych latach spodziewane jest utrzymanie poziomu nowego dolara tajwańskiego w stosunku

do USD z pierwszego kwartału 1998 r. i że obniżenie ceny kwasu tereftalowego w USD, głównego surowca do produkcji poliestrowych włókien syntetycznych, za który zainteresowane przedsiębiorstwa płacą w USD, więcej niż zrekompensowało deprecjację waluty tajwańskiej w stosunku do USD.

Kwestia ta została zbadana. Rzeczywiście, deprecjacja nowego dolara tajwańskiego w stosunku do USD, tzn. waluty, w której zazwyczaj wyznaczane są ceny eksportowe dla Wspólnoty, wyniosła prawie 17 % podczas pierwszego kwartału 1998 r. w odniesieniu do średniej ustalonej w okresie badanym. Jednakże w dalszej części 1998 r. zaobserwowano odzyskiwanie wartości nowego dolara tajwańskiego, wskutek czego deprecjacja odnotowana na początku 1999 r. ograniczona została do 14 %. Ponadto w 2000 r., zgodnie z prognozami finansowymi przedstawionymi przez producentów eksportujących, spodziewane jest dalsze zmniejszenie deprecjacji do mniej niż 10 % (w porównaniu z poziomem dominującym w okresie badanym). Zgodnie z tą samą prognozą, ta wzrastająca tendencja nowego dolara tajwańskiego wykazuje gotowość do kontynuacji w nadchodzących latach. Zatem, biorąc pod uwagę zmienną naturę deprecjacji nowego dolara tajwańskiego, argument przedstawiony przez tajwańskich producentów eksportujących nie może zostać uznany. W każdym razie zauważyć należy, że z istoty kursu walutowego wynika, że zmiany, których nie można wiarygodnie przewidzieć oraz zmiany, które nastąpiły w przeszłości, niekoniecznie są wskazówką na przyszłość.

(26) W odniesieniu do Korei należy zauważyć, że środki objęte postępowaniem przeglądowym, oparte są na marginesach dumpingu ustalonych w poprzednim postępowaniu i te marginesy, z wyjątkiem pozostałych marginesów dumpingu, uznane byłyby za minimalne na mocy obecnego podstawowego rozporządzenia. Poziom marginesów pierwotnych był niski i sytuacja nie zmieniła się. Rzeczywiście, ustalony w tym postępowaniu średni ważony margines dumpingu, wyrażony procentowo w stosunku do ceny importowej CIF granica Wspólnoty, wyniósł 1,8 %. Ostatecznie nie stwierdzono żadnych przesłanek wskazujących, by wycofanie obowiązujących środków doprowadziło do zmiany tej sytuacji w możliwej do przewidzenia przyszłości. Dlatego stwierdzono, że mało prawdopodobne jest ponowne wystąpienie dumpingu.

D. **PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY**

(27) Dwóch spośród dziewięciu producentów wspólnotowych popierających wniosek o postępowanie przeglądowe nie współpracowało podczas postępowania. Postępowanie wykazało, że udział siedmiu współpracujących producentów wspólnotowych w całości produkcji wspólnotowej w okresie badanym wynosił więcej niż 65 % całej wspólnotowej produkcji przedmiotowego produktu. Dlatego producenci ci stanowią przemysł wspólnotowy, w rozumieniu art. 4 ust. 1 podstawowego rozporządzenia. Współpracujący producenci wspólnotowi, o których mowa, zwani są dalej „przemysłem wspólnotowym".

1. **Konsumpcja we Wspólnocie**

(28) Konsumpcja we Wspólnocie oparta została na połączonych wielkościach sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynek wspólnotowy, sprzedaży pozostałych niewspółpracujących producentów wspólnotowych oraz informacjach Eurostatu o wielkości całkowitego przywozu. Wielkość sprzedaży niewspółpracujących producentów wspólnotowych została ustalona, na podstawie dostępnych informacji, na około 30 % całkowitej sprzedaży wszystkich producentów wspólnotowych.

Na powyższej podstawie konsumpcja syntetycznych włókien z poliestru we Wspólnocie wykazywała ogólnie niewielką zniżkującą tendencję w rozważanym okresie: nastąpił jej spadek z 540 000 ton w 1994 r. do 490 000 ton w 1995 r. i, po chwilowym spadku do 460 000 ton w 1996 r., wzrosła do 520 000 ton w okresie badanym, co stanowi całkowity spadek wynoszący 3 % w rozważanym okresie.

2. **Przywóz do Wspólnoty z Tajwanu i Korei**

a) *Przywóz z Korei*

(29) Stwierdzono, żeby nie analizować sytuacji na wspólnotowym rynku syntetycznych włókien z poliestru w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Korei ze względu na wnioski w sprawie dumpingu i prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu w odniesieniu do tego przywozu.

b) *Wielkość, wartość i udział w rynku przywozu z Tajwanu*

(30) Wielkość przywozu z Tajwanu wzrosła z około 8 000 ton w 1994 r. do około 27 000 ton w okresie badanym, co stanowi wzrost o około 240 %. Wartość przywozu z Tajwanu wzrosła z 9,9 milionów ECU w 1994 r. do 29,3 milionów ECU w okresie badanym, co stanowi wzrost o 196 %.

Pod względem udziału w rynku, na podstawie całkowitej konsumpcji we Wspólnocie, przywóz dumpingowy z Tajwanu wzrósł o 253 % z 1,5 % do 5,3 % pod względem wielkości w trakcie okresu badanego.

c) *Ceny w przywozie z Tajwanu*

(31) Ceny w przywozie z Tajwanu spadły od 1994 r. do okresu badanego o 14 %. Należy zauważyć, że stwierdzono, iż ceny te były niższe od cen przemysłu wspólnotowego w całym rozważanym okresi.

d) *Podcięcie cenowe w przypadku przywozu z Tajwanu*

(32) W celu ustalenia podcięcia cenowego, przeanalizowano dane dotyczące okresu badanego. Podcięcie cenowe ustalano na podstawie porównania ceny eksportowej z cenami przemysłu wspólnotowego na tym samym poziomie obrotu. Ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego dostosowano, w stosownym przypadku, na poziomie loco zakład, tzn. z wyłączeniem kosztów transportu. Dostosowano ceny sprzedaży producentów eksportujących (CIF granica Wspólnoty), aby uwzględnić należności celne i cło antydumpingowe. Wszystkie ceny porównywano po wyeliminowaniu bonifikat i rabatów.

(33) Wyniki porównania (średniej ważonej ze średnią ważoną) wykazały dla przywozu z Tajwanu średnią ważoną marginesu podcięcia cenowego, wyrażoną procentowo w stosunku do średniej ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego, w wysokości 16,7 %.

Należy to porównać z podcięciem cenowym stwierdzonym w poprzednim postępowaniu, który w przypadku Tajwanu wahał się w granicach 22–30 %.

Poziom podcięcia cenowego producentów eksportujących, w wyrażeniu średnim, pozostał znaczny, pomimo wzrostowego skoku obowiązujących środków antydumpingowych, który miał skutek dla cen importowych.

3. **Sytuacja gospodarcza przemysłu wspólnotowego**

a) *Uwagi wstępne*

(34) Badanie sytuacji ekonomicznej przemysłu wspólnotowego obejmuje okres od 1994 r. do końca okresu badanego. Należy zauważyć, że w tym okresie obowiązywały środki antydumpingowe, jak wskazano w akapicie 1 i w kolejnych, mające skutek dla przemysłu wspólnotowego.

b) *Produkcja, zdolności produkcyjne i wykorzystanie zdolności produkcyjnych*

(35) Produkcja przemysłu wspólnotowego zmniejszyła się w rozważanym okresie od około 374 000 ton w 1994 r. do około 343 000 ton w okresie badanym. Spadek ten był efektem zamknięcia urządzeń produkcyjnych w wielu przedsiębiorstw przemysłu wspólnotowego. Stanowi to spadek całkowity w wysokości 8 %. Obniżenie wskaźnika poziomu produkcji było większe niż obniżenie wskaźnika konsumpcji we Wspólnocie, która zmniejszyła się o 3 % w rozważanym okresie.

(36) Jeśli chodzi o zdolności produkcyjne, należy zauważyć, że urządzenia produkcyjne do produkcji włókien syntetycznych z poliestru używane są również w produkcji innych produktów nieobjętych obecnym postępowaniem, np. kabli i okryć. Wskutek tego, oszacowano zdolności produkcyjne normalnie przypisane produkcji przedmiotowego produktu przez przemysł wspólnotowy. Stwierdzono, że zdolności produkcyjne zmniejszyły się z 432 300 ton w 1994 r. do 401 500 ton w okresie badanym, co stanowi spadek o 7 %. Jest to generalnie zgodne ze zmniejszeniem produkcji, jak przedstawiono w poprzednim akapicie. Wskaźnik wykorzystania zdolności produkcyjnych nieznacznie obniżył się w rozważanym okresie, od 86,6 % w 1994 r. do 85,7 % w okresie badanym.

c) *Wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego*

(37) Wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym zmniejszyła się w okresie badanym, przy poziomie sprzedaży 330 000 ton w 1994 r. i 295 000 ton w okresie badanym. Stanowi to całkowity spadek w wysokości 11 %. Tendencja ta pokazuje, że sprzedaż przemysłu wspólnotowego nie podążała za tendencją konsumpcji, która zmniejszyła się o 3 % w rozważanym okresie.

d) *Udział w rynku*

(38) Rozwój wielkości sprzedaży w porównaniu z wielkością konsumpcji we Wspólnocie pokazuje, że udział przemysłu wspólnotowego w rynku zmniejszył się w rozważanym okresie. Udział przemysłu wspólnotowego w rynku obniżył się z 61 % w 1994 r. do 60 % w 1995 r., 59 % w 1996 r. i 56 % w okresie badanym. Ogólna strata udziału w rynku wyniosła pięć punktów procentowych między 1994 r. a okresem badanym.

e) *Zapasy*

(39) Zapasy znacząco zwiększyły się o 33 % między 1994 r. a okresem badanym.

f) *Średnia cena sprzedaży i kształtowanie się cen*

(40) Średnia ważona cena przedmiotowego produktu sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym podlegała wahaniom w rozważanym okresie, a ogólnie wzrosła o 3 %.

Należy zauważyć, że w przypadku wszystkich podmiotów gospodarczych na rynku na ceny włókien syntetycznych z poliestru oddziaływało kształtowanie się cen podstawowych surowców, takich jak czystego kwasu tereftalanowego, tereftalanu dimetylu i glikolu, stanowiących około 60–70 % kosztu produkcji produktu gotowego. Rzeczywiście, zasadniczo, z powodu światowego niedoboru tych surowców, poczynając od końca 1993 r. poprzez lata 1994 i 1995, ceny wzrosły, co odbiło się na wzroście kosztów produkcji. Niemniej jednak, doświadczana tendencja cen tych surowców zmieniła się diametralnie począwszy od 1995 r.

g) *Rentowność*

(41) W 1994 r. przemysł wspólnotowy poniósł średnią ważoną stratę w wysokości 3,5 %, wyrażoną procentowo w stosunku do sprzedaży netto. Następnie sytuacja finansowa poprawiła się, w szczególności w 1995 r. (zysk w wysokości 7,5 %). Wynikło to częściowo z faktu, że wszystkie podmioty gospodarcze na rynku wspólnotowym miały możliwość podniesienia cen po wzroście kosztów surowców (patrz: motyw 40), a przemysł wspólnotowy mógł poprawić swą sytuację finansową wskutek zmniejszenia kosztów ogólnych. Należy jednakże zauważyć, że przemysł wspólnotowy charakteryzował się tendencją spadkową swych wyników finansowych, począwszy od 1995 r., przechodząc od zysku 7,5 % do zysku 5,6 % w okresie badanym.

h) *Inwestycje*

(42) Inwestycje roczne dokonywane przez przemysł wspólnotowy były znaczne w rozważanym okresie, poczynając od 58 milionów ECU w 1994 r., poprzez 44 miliony ECU w 1995 r. do szczytowej wartości 81 milionów ECU w 1996 r. W okresie badanym wartość inwestycji wyniosła 14 milionów ECU. Należy zauważyć, że ten znaczny wysiłek stanowi, w przeważającej części, inwestycje w odnowienie parku maszynowego, jako część programu generalnej restrukturyzacji.

i) *Zatrudnienie*

(43) Z powodu określonego zmniejszenia zdolności produkcyjnych oraz restrukturyzacji, poziom zatrudnienia zmniejszył się z 2 300 w 1994 r. do około 2 000 w okresie badanym, tzn. o 9,2 %.

4. **Wniosek dotyczący sytuacji przemysłu wspólnotowego**

(44) Powyższa analiza ujawniła, że wskaźniki ekonomiczne, takie jak produkcja, wykorzystanie zdolności produkcyjnych, sprzedaż i zapasy charakteryzowały się tendencją negatywną. Pomimo, że należy to rozpatrywać w kontekście nieznacznie zmniejszającej się konsumpcji, trzeba pamiętać, że przemysł wspólnotowy stracił w tym okresie część udziału w rynku. Ponadto postępowanie wykazało, że przemysł wspólnotowy poddany był znacznemu naciskowi cenowemu, a przy przywozie pochodzącym z Tajwanu wystąpiło znaczące podcięcie cenowe.

(45) Jeśli chodzi o finansową sytuację przemysłu wspólnotowego, należy zauważyć, że zyski osiągnięto w 1995 r. po wzroście cen surowca i wszczęciu postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu z Białorusi. Jednakże przemysł wspólnotowy wykazywał tendencję spadkową swych wyników finansowych począwszy od 1995 r., co zbiegło się ze zwiększoną obecnością przywozu z Tajwanu, wypełniającego lukę po przywozie z Białorusi.

(46) W świetle powyższej analizy, sformułowano wniosek, że sytuacja ekonomiczna przemysłu wspólnotowego była ostatnio przez dłuższy czas negatywna.

F. **PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY**

(47) W uzupełnieniu analizy istnienia dumpingu jak również prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu odnoszącego się do przywozu pochodzącego z Tajwanu oraz analizy sytuacji przemysłu wspólnotowego zbadano, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przypadku wycofania środków stosowanych do przywozu z Tajwanu.

1. **Analiza sytuacji przedmiotowych producentów w kraju wywozu**

(48) Stwierdzono, że od 1995 r. do okresu badania całkowita zdolność produkcyjna na Tajwanie wzrosła o 21,3 %, tzn. o 135 000 ton. Tajwańscy producenci eksportujący przewidują dalsze zwiększenie zdolności produkcyjnej i wykorzystania zdolności produkcyjnej powyżej poziomu 90 % w 1998 r., co doprowadzi do dalszego zwiększenia produkcji o 30 000 ton.

(49) Stwierdzono również, że wielkość przywozu z Tajwanu znacznie wzrosła między 1994 r. a okresem badanym (+ 242 %) pomimo obowiązujących środków antydumpingowych. Należy zauważyć, że między 1995 r. i 1996 r. wielkość tego przywozu do Wspólnoty prawie się podwoiła, a między 1994 r. i okresem badanym zwiększyła się więcej niż trzykrotnie. Odpowiedni udział w rynku znacząco wzrósł między 1994 r. a okresem badanym, z 1,5 % do 5,3 %. Ponadto ustalono, że w okresie badanym przywóz ten dokonywany był po cenach podcinanych (16,7 %) w stosunku do cen przemysłu wspólnotowego.

2. **Wpływ przywozu z Tajwanu w przypadku braku środków antydumpingowych**

(50) W odniesieniu do ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę uznano, że ceny uzyskiwane w przypadku braku środków antydumpingowych doprowadziłyby do podcięcia cenowego wynoszącego 24,5 %. Metodologia użyta do obliczenia tej wielkości była tą samą, którą opisano w akapicie 32, chyba że do ceny importowej nie dodano żadnego cła antydumpingowego.

(51) W związku z powyższym spodziewać się należy, że przywóz z Tajwanu do Wspólnoty ulegnie dalszemu zwiększeniu, a jego cena spadnie, jeśli obowiązujące środki antydumpingowe zostaną wycofane. Stwierdzono, że nawet przy obowiązujących środkach wielkość tajwańskiego przywozu zwiększyła się. Ponadto nie można wykluczyć, że w przypadku braku środków relatywnie wyższa cena na rynku wspólnotowym stanowiłaby zachętę do kierowania wywozu z Tajwanu, który obecnie wysyłany jest do innych państw trzecich, na rynek wspólnotowy.

(52) Jeśli chodzi o poziom rentowności przemysłu wspólnotowego, przewidzieć można dwie podstawowe hipotezy w wypadku wygaśnięcia środków antydumpingowych w odniesieniu do przywozu z Tajwanu. Według pierwszej, przemysł wspólnotowy sprzedawałby nadal po tych samych cenach, co spowodowałoby zmniejszenie jego udziału w rynku z bezpośrednimi tego skutkami, w perspektywie długoterminowej, dla rentowności. Według drugiej, przemysł wspólnotowy obniży ceny w niektórych obszarach swej sprzedaży, w których konkurencja ze strony Tajwanu będzie najbardziej intensywna, co spowoduje spadek rentowności. Oszacowano, że w pierwszym scenariuszu przemysł wspólnotowy straciłaby dalsze 2,5 % udziału w rynku, czemu metę perspektywie krótkoterminowej towarzyszyłby spadek rentowności o 9,5 %. Gdyby przemysł wspólnotowy podążyłby za spadkową tendencją cen, rentowność spadłaby z 5,6 % do 2,7 %. W rezultacie, w każdym ze scenariuszy rentowność przemysłu wspólnotowego ucierpiałaby wskutek przywozu dumpingowego z Tajwanu wyrządzającego szkodę.

3. **Wniosek dotyczący ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę**

(53) W okresie objętym postępowaniem ceny przywozu dumpingowego z Tajwanu spadły o 14 % w okresie, w którym ceny przemysłu wspólnotowego wzrosły o 3 %. Skutkiem tego był wzrost udziału w rynku przywozu z Tajwanu z 1,5 % w 1994 r. do 5,3 % w okresie badanym, tzn. o 253 %. Ponadto, gdy przywóz z Tajwanu zaczął wypełniać lukę pozostawioną przez Białoruś, sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego zaczęła się pogarszać.

(54) Znaczące zdolności produkcyjne na Tajwanie, niektóre z nich niedawno wprowadzone, atrakcyjność cen dominujących na rynku wspólnotowym oraz wynikające z tego ryzyko zachęty dla przywozu jasno sugerują, że obowiązujące środki antydumpingowe w odniesieniu do Tajwanu powinny zostać zachowane, aby uniknąć ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę.

G. INTERES WSPÓLNOTY

1. **Wstęp**

(55) Należy przypomnieć, że w poprzednim postępowaniu przyjęcia środków nie uznano za działanie sprzeczne z interesem Wspólnoty. Ponadto należy zaznaczyć, że obecne postępowanie jest tylko przeglądem mającym na celu przeanalizowanie sytuacji, w jakiej środki antydumpingowe są już stosowane. Tak więc rozkład i charakter obecnego postępowania pozwalają na ocenę negatywnego i nadmiernego skutku nałożonych środków antydumpingowych dla zainteresowanych stron.

Na tej podstawie zbadano, czy, pomimo wniosku dotyczącego prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę, można wyraźnie sformułować wniosek, że sprzeczne z interesem Wspólnoty jest utrzymanie środków w tym szczególnym przypadku. W tym celu i na podstawie art. 21 ust. 1 podstawowego rozporządzenia, rozważono oddziaływanie środków na wszystkie strony uczestniczące w postępowaniu oraz skutki nieutrzymania środków przeciwko Tajwanowi.

2. **Interes przemysłu wspólnotowego**

(56) Przemysł wspólnotowy przez niemal dekadę odczuwał skutki przywozu włókien syntetycznych z poliestru po cenach niskich lub dumpingowych. Cel poddawanych przeglądowi środków antydumpingowych, jakim jest przywrócenie uczciwej konkurencji między producentami wspólnotowymi i ich eksportującymi odpowiednikami w państwach trzecich, nie został w pełni osiągnięty, jak wykazano powyżej.

Przemysł wspólnotowy czyni w ostatnich latach znaczne starania w celu poprawy swej produktywności poprzez próbę obniżenia swych kosztów produkcji i poprawienia swej konkurencyjności na tym wrażliwym cenowo rynku. Przemysł wspólnotowy zastosował w okresie badanym szczególne środki racjonalizacyjne. Jeden z producentów wspólnotowych zamknął dwa urządzenia produkcyjne próbując obniżyć koszty i poprawić swą produktywność.

Ze względu na sytuację przemysłu wspólnotowego, w szczególności fakt, że uniemożliwiono jej pełne przezwyciężenie kłopotów gospodarczych wynikających z przywozu dumpingowego, należy uważać, że przy braku środków całkiem prawdopodobne jest dalsze pogorszenie sytuacji przemysłu wspólnotowego. Mogłoby to pociągnąć za sobą dotkliwe ograniczenie zatrudnienia i w końcu doprowadzić do zmniejszenia liczby producentów we Wspólnocie.

Ponadto, trwające działania restrukturyzacyjne podejmowane przez przemysł wspólnotowy pokazują, że nie jest on gotowy do zrezygnowania z tego segmentu produkcji. Utrzymanie środków antydumpingowych byłoby zatem zgodne z interesem przemysłu wspólnotowego.

3. **Wpływ na użytkowników**

(57) Żaden z użytkowników wspólnotowych nie odpowiedział na kwestionariusz wysłany przez Komisję podczas obecnego postępowania. Nie dostarczono żadnych dowodów w sprawie zasięgu obowiązujących środków w ich kosztach produkcji. Zatem nie można było przeprowadzić analizy dotyczącej wpływu obowiązujących środków na koszt produkcji użytkowników.

(58) Dwa wspólnotowe stowarzyszenia użytkowników przedłożyły informacje i wnioskowały o wygaśnięcie środków. Argumentowano, że przemysł wspólnotowy nie jest w stanie zaspokoić popytu. Ponadto, niektórzy użytkownicy jednego z rodzajów włókien syntetycznych z poliestru, tzn. wypełnienia włókiennego, poinformowali Komisję, że główny producent wspólnotowy tego rodzaju włókien syntetycznych z poliestru nie jest w stanie zaspokoić ich potrzeb. Jednakże wydaje się, że w okresie badanym nie wystąpił na rynku wspólnotowym żaden szczególny niedobór. Celem środków antydumpingowych nie jest odgraniczenie Wspólnoty od przywozu, ale raczej zniwelowanie nierzetelnych praktyk handlowych i zapobieżenie zakłócającym skutkom przywozu dumpingowego i przywozu wyrządzającego szkodę. W tym konkretnym przypadku wydaje się, że środki nie zapobiegły przedostawaniu się przywozu na rynek wspólnotowy. Jak już wspomniano, przywóz z Tajwanu znacząco wzrósł w okresie badanym.

Ponadto stwierdzono, że ze względu na fakt, że przemysł wspólnotowy ma znaczące zdolności produkcyjne, i uwzględniając obecność innych dostawców spoza Wspólnoty, ryzyko powszechnego niedoboru dostaw jest bardzo małe, jeśli w ogóle istnieje.

(59) Ponadto niektóre zainteresowane strony argumentowały, że pozycja konkurencyjna produktów zawierających włókna syntetyczne z poliestru wyprodukowanych we Wspólnocie zagrożona jest przez utrzymanie lub ponowne nałożenie środków antydumpingowych. Tego argumentu nie można przyjąć, ponieważ włókna syntetyczne z poliestru używane do produkcji we Wspólnocie produktów przeznaczonych do wywozu mogą być wprowadzane do Wspólnoty bez żadnego cła w ramach procedury uszlachetniania czynnego. Ponadto zainteresowane strony miały możliwość, w związku z faktem, że poddawane przeglądowi środki antydumpingowe pozostają w mocy przez co najmniej pięć lat, przedstawienia dowodów w sprawie zasięgu obowiązujących środków w ich koszcie produkcji i ich międzynarodowej konkurencyjności, jednakże nie otrzymano na ten temat żadnych informacji.

Na podstawie powyższego i ponieważ środki obowiązują już od pewnego czasu i byłyby utrzymane na tym samym poziomie, można uznać, że nie będą miały wpływu na pogorszenie sytuacji użytkowników produktu.

4. **Skutki dla konkurencji na rynku wspólnotowym**

(60) Twierdzono, że poziom konkurencji na wspólnotowym rynku włókien syntetycznych z poliestru naruszony zostałby przez utrzymanie cła antydumpingowego, ponieważ stworzyłoby ono przemysłowi wspólnotowemu silniejszą pozycję.

Jeśli chodzi o konkurencyjne środowisko na rynku wspólnotowym, obowiązujące środki nie są takimi, które odgraniczałyby rynek wspólnotowy od producentów eksportujących podlegających przeglądowi. Dlatego umożliwią one dalszą obecność tych producentów eksportujących na rynku. Należy przypomnieć, że przemysł użytkowników i inne podmioty gospodarcze zawsze korzystały z obecności na rynku szerokiego zakresu konkurentów.

Zatem korzyść z rynku prowadzonego przez dużą liczbę dostawców nadal byłaby dostępna dla użytkowników przedmiotowego produktu.

5. **Wnioski**

(61) Na podstawie powyższych faktów i okoliczności oraz po zbadaniu argumentów przedstawionych przez przemysł wspólnotowy i stowarzyszenia użytkowników przedmiotowego produktu, sformułowano wniosek, że nie istnieją istotne argumenty przeciwko utrzymaniu obowiązujących środków dotyczących przywozu z Tajwanu.

H. **ZAMKNIĘCIE POSTĘPOWANIA W ODNIESIENIU DO KOREI**

(62) Ze względu na ustalenia określone powyżej w akapicie 26, środki antydumpingowe obowiązujące obecnie przeciwko Korei nie są dłużej uzasadnione. Zgodnie z art. 11 w połączeniu z art. 9 podstawowego rozporządzenia, w przypadku gdy, po konsultacji, środki ochronne nie są konieczne i w Komitecie Doradczym nie zostaje wniesiony sprzeciw, postępowanie zostaje zakończone.

(63) W świetle powyższego Komisja sformułowała wniosek, że utrzymanie środków ochronnych obowiązujących obecnie przeciwko Korei nie jest konieczne, by postępowanie zostało zamknięte.

I. **ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE**

(64) Z powyższego wynika, że na mocy art. 11 ust. 2 podstawowego rozporządzenia, cła antydumpingowe na przywóz włókien syntetycznych z poliestru pochodzących z Tajwanu, nałożone rozporządzeniem (EWG) nr 3017/92, powinny zostać utrzymane,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz syntetycznych włókien, niezgrzeblonych, nieuczesanych, ani w inny sposób nieprzerobionych do przędzenia, sklasyfikowanych obecnie w ramach kodu CN 5503 20 00 i pochodzących z Tajwanu.

2. Cło, obliczane na podstawie ceny netto produktu franco granica Wspólnoty, przed nałożeniem cła, wynosi 13 % dla poliestrowych włókien syntetycznych pochodzących z Tajwanu (dodatkowy kod taric 8195), z wyjątkiem poliestrowych włókien syntetycznych wyprodukowanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej, w przypadku których stosuje się następujące stawki:

– Far Eastern Textile Ltd, Taipei (dodatkowy kod taric 8192)	6,8 %
– Nan Ya Plastics Corporation, Taipei (dodatkowy kod taric 8193)	5,9 %
– Shingkong Synthetic Fibres Co., Taipei (dodatkowy kod taric 8194)	13,0 %

Artykuł 2

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu poliestrowych włókien syntetycznych pochodzących z Republiki Korei zostaje zakończone.

Artykuł 3

Stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych, chyba że ustalono inaczej.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 1999 r.

W imieniu Rady

S. HASSI

Przewodniczący